

A photograph of a forest scene. On the left, a large, dark tree trunk stands prominently. The background is filled with a dense canopy of green leaves, through which bright sunlight is streaming, creating a high-contrast, dappled light effect. In the foreground, there is a thick layer of green grass and various shrubs, some of which are in shadow. The overall atmosphere is serene and natural.

Gedichtenbundel

10 jaar open podium
voor Poëzie in Houten

Colofon

Projectleider: Anja Tekelenburg
Vormgeving: Anja Tekelenburg en Peter Woldering
Uitgifte tweede versie: 17 november 2025

Niets uit deze bundel mag zonder overleg en/of bronvermelding met de creator van beeld en tekst gedeeld worden. Feitelijk is dit automatisch zo, maar om helder, duidelijk en transparant te zijn, geven wij het nogmaals aan.

Inleiding

Tien jaar Open Podium voor poëzie in Houten, dat mag gevierd met deze mooie gedichtenbundel! Al die jaren hebben vele dichters uit Houten en omstreken - en soms ver daarbuiten - hier hun gedichten voorgedragen. Vaak binnen in de foyer van Theater aan de Slinger, soms buiten in de Droomcirkel. Altijd konden de luisteraars genieten van een kleurrijk en gevarieerd poëziepalet. Dit open podium zou er niet geweest zijn dankzij de voortdurende inzet en het organisatietalent van Anja Tekelenburg.

De bundel is slechts een greep uit de vele gedichten, die werden voorgedragen of ingezonden. Sommige sluiten aan bij het thema 'liefelijkheid' van de Poëzieweek 2025, andere belichten andere kanten van het bestaan. Soms met een beeld, soms spreken alleen de woorden. In het tweede deel van de bundel, gedichten geschreven tijdens een workshop in het kader van 30 jaar Kunst om de Hoek (Kodh).

Het Open Podium Houten stopt, omdat er onvoldoende lokaal draagvlak is om het samen te dragen en voort te zetten. Maar in Houten blijft poëzie springlevend. Zoals onder meer blijkt uit de steeds terugkerende raampoëzie-exposities in de Avenida Poésia (Goudvinkhaag), de maandelijkse Poësoepavonden (pauze tot voorjaar 2026) in Het Lokaal, het Haikupad in Schalkwijk en de High Tea in de week van de Poëzie.

Veel leesplezier!

Vanuit de groep schrijvers
Henk Gilhuis

Inhoudsopgave

Inleiding.....	3
Versmolten geluk.....	5
Vrijheid.....	6
Lijfelijkheid.....	7
Lijf.....	8
Zee.....	9
Creatie.....	10
Jij.....	11
Leven.....	12
Handen.....	13
Herfst.....	14
Hé.....	15
Knuffelen.....	16
24 oktober.....	17
Winterdroom.....	18
Thuis.....	19
Als je lijf spreekt.....	20
Indringer.....	21
Uit het raam.....	22
En dan ben je verlicht.....	23
Geen titel.....	24
Klankduik.....	25
Acceptatie.....	26
Ontdekken.....	27
Cirkelwezens.....	28
Theo.....	29
Metamorfose.....	30
Rust.....	31
Acceptatie.....	32
Bamboeblues (elfje).....	34
Bij kunstwerk van levensgroot gefotografeerde personen.....	35
Museum.....	35
Trilling (elfje).....	36
Gong (elfje).....	37
Biddende monnik (elfje).....	38
Totale acceptatie (tanka).....	39
Nawoord.....	40

Versmolten geluk

ik wil de zon bewaren
om met jou te delen
als het donker wordt
samen in zijn warmte liggen

wakker worden
in onze lichamen
op een witte wolk
drijvend naar de horizon

waar wij door de hitte
versmelten tot een blok geluk
stevig verankerd
op een zonnestraal

nooit kan een kracht
ons scheiden
geschapen voor elkaar
je lijf is de mijne
de mijne is de jouwe

Nico Croes

Vrijheid

ik ben vrij om te vliegen
naar plekken
waar de zon schijnt
waar de maan mijn stappen volgt
waar de sterren schitteren
waar het water mijn dorst lest
waar de aarde mij vasthoudt
waar de lucht mij verfrist
waar de natuur mijn kinderen baart

Nico Croes

Lijfelijkheid

Blijheid
Voelen in je lijf

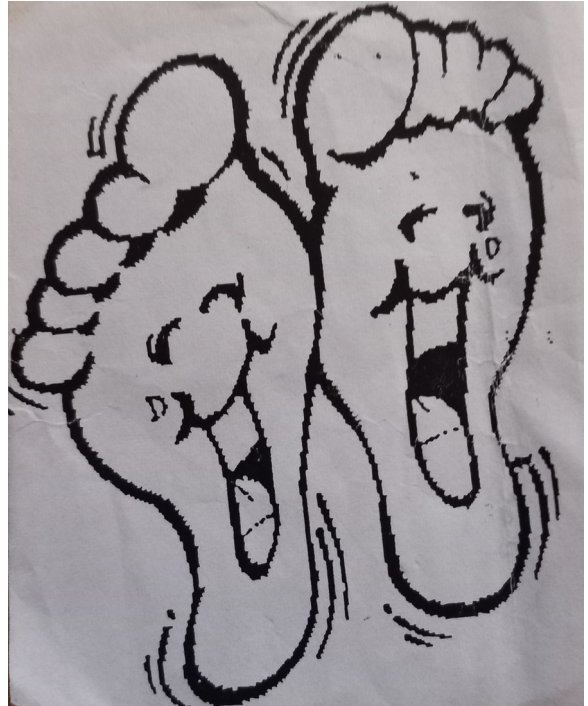
De voeten die je elke dag dragen
Zonder iets te vragen

De kuiten als stevig
Van al het hartlopen

Je billen
Mag je zelf invullen

Gaan wij door?
Gaan wij er voor?

De borsten mooi
Gevangen in een kooi
Van stof en beugel
Om ze te dragen
Zonder heen en weer gevleugel

De schouders die van alles en nog wat dragen
Een leven met vele vragen

Het hoofd verdeelt
Daar gebeurt het meest

Ogen zien

Mond te veel geklater
Al dat gesnater

Oren die het aan horen

Hersencellen die bellen

STOP-NU STIL

wat voelt het lijf opeens
BLIJ-VRIJ-MIJ

Anna Kluis

Lijf

Mijn lijf
Blijf
Van mij
En voel je vrij
Mijn lijf is lijf
Van top tot teen
Zacht en liefdevol
Als een baby
Strelend zijn handen
Op mijn buik belandend
Hoe bijzonder bijzonder
Mag dat zijn
Draaiend op mijn rug
Ietwat stijf en stug
De billen bloot
In mijn moederschoot
Ooit daar begonnen
Blijf luisteren en fluisteren
Naar je lijf
En Blijf mijn lijf

Anna Kluis

Zee

zee, zee, zee
je neemt me mee

vol, vol, volledig
ik sta bol
van plezierig
zeegende zeeën
neem me mee

wind, wind, wind
waar doe ik me bevind
neem me mee in de lucht
waar een vogel
in diepe zucht
mee laat waaien
én ik maar zwaaien

Anna Kluis

Creatie

De creatie van een vrouw
een kind dat voortkomt
uit een ei en zaadcel
welgeteld negen maanden
om en nabij

voor het kind uit het ei
komt

natuurlijke processen
verworden tot industrie
de illusie
van maakbaarheid

het is tijd voor terugkeer ...

Anja Tekelenburg

Jij

Die diep intense verbindingen
generationeel gereformeerde
dogma's die door de lijnen
van generaties de prestaties
kleuren

geurende brandoffers onder dwang
en dwaling afgedwongen bekeringen
in een trauma waarin overleven
alleen is overgebleven, die in nevel
zelf denken en voelen onder dekens
gif legt

op het moment dat de mist optrekt
je je eigen zielenplan stap voor stap
ontdekt ...

Anja Tekelenburg

Leven

Zuiver zoet water
raakt papillen
in het paleis

van natuurlijke heelheid
de tijd is gekomen
dat het introspectieve

een lieve beweging maakt
het reikt de hand
neemt je mee naar het land
van zelf-bewust-zijn

de pijn onder ogen zien
misschien een helder moment
van transmutatie en relatie
met iets groters dan de mens

Anja Tekelenburg

Handen

zacht handen op een plek
pijn straalt uit
zachtheid
heelt

Anja Tekelenburg

Herfst

kom land zacht
op die laatste bladeren
aan takken en struiken
duik in de lege holte
van één knik in een tak

zak in de aarde en baar
met haar de stilte
diep introspectieve rust
ze kust de cirkels
van al het leven

Anja Tekelenburg

Hé

daar hangt een gedicht achter een raam
en nog één en nog één het regent ervan

ondanks dat de gure wind de stilte van ons brood eet waar we bij staan
verwandelt ons gewandel stilletjes tot we stil staan in de Goudvinkhaag

ieder gedicht moet worden uitgelezen desnoods onbegrepen
want de trots iets te hebben uitgelezen, die begrijpt een kind

sommige woorden zijn te hard anderen te rijp
sommigen komen los zodra we even prevelen

bij de Jumbo kopen we een doosje frambozen
gulzig peuzelend lopen we terug naar ons huis

Bauke Steenhuisen

Knuffelen

Ik ken je al
Sinds mijn vroege jeugd

Ik nam je overal
Mee naartoe

Ik voelde je dicht
Tegen me aan
In bed

Lekker
Groot
Stoer
En zo vertrouwd

Ik ken elk plekje
Van je zachte

Warme pluche huid
Weet waar je
Wat versleten bent

Mag ik je weer
In mijn armen nemen
En je knuffelen?

Jij, mijn grote knuffelbeer.....

G.J.M. Zegers 2024

24 oktober

Vandaag is de zon echt een felle
dit wou ik jou graag nog vertellen
ik pakte de fiets
gelukkig om niets
op mijn knie al de achtste libelle

Marjanne Haitzma

Winterdroom

zou hij het nog weten?

hoe warme golven woedend
onze veerkracht probeerden te breken
ons het strand op smeten
armen en benen achterstevoren ondersteboven

hoe we leefden
van wilde vis uit de oceaan
gloedvol smaakte de toekomst
en de wijn
zilt rook je haar

rots in zee

de zware rugzak voelden we niet
blootsvoets liepen we naar de horizon
en boven de branding uit
zongen we ons vrij

zou hij weten
hoe de jaren
aan mijn benen vraten

hoe ik
gehuld in winter
droom van vleugels, van branding
en van die rots in zee?

Marjanne Haitzma

Thuis

thuis is meer dan een huis
een plaats om te verblijven
thuis is
een open deur
een kopje thee
een lach met een vraag
hoe was het vandaag

Hans van der Vlugt

Als je lijf spreekt

wie in de ochtend
zijn adem hoort ruisen
handpalm op de buikwand
aan een inwaartse reis begint
zich hollend en bollend laat drijven
langs vaten, weefsels en organen
met de hara als alfa en omega -
weet zich geworteld als een boom

wie in de nacht
zwetend door de lakens zwemt
vluchtend voor naalden en messen
in de huid, voor de oorlog van binnen
bij wie een rotsblok op de borst ligt
of levende en zombiecellen strijden
in het brein om het laatste zijn -
weet zich een dakloze in de storm

maar wat wie wanneer
weet niemand

Henk Gilhuis

Indringer

Laatst wilde ik een gedicht schrijven
over het ongemak van een knieoperatie.
Maar ik, knie-eigenaar, liep alweer.
Wat zeg je lezer - nee niet als een kievit,
want af en toe ontsnapte uit het gewricht
een te duidelijk hoorbaar knoerpje.
Erger - ik werd wakker met een plankbeen.

In plaats van over pijntjes en stijfjes lopen
dicht ik liever over de dag dat ik dreef
op de vloed van zorgzame witte zusters
die steeds vroegen naar mijn naam en
naar de dag dat ik begon, terwijl ik vreesde
voor het einde. Liever wil ik vertellen
hoe blauwe engelen mij in slaap wiegden
vlak voor het onheilspellende zagen...

Stel nu dat niet ik, maar mijn knie de held is
van dit gedicht, de knie, die na vakkundig beitelen
verpulverd werd en weer opstond uit het stof.
Helaas weet ik niets van het kobalten harnas
waarin mijn held herrees en lezer, je zit niet
te wachten op zo'n bloedig gedicht, nee.

Liever koester ik de knie als kunstwerk,
de Indringer, die naadloos in mij past en
onderhuids werd opgenomen in mijn zijn.

Knoerp!

Henk Gilhuis

Uit het raam

oudjaar - je vraagt je af wanneer
de veel geroemde zachte krachten
nu eindelijk eens gaan winnen

je kijkt naar buiten ziet een kleine bloem
als laatste in de kale tuin staan lachen
zij heeft de najaarsstormen overleefd

een sprankje hoop knipoogt omhoog
terwijl het in de verte kraakt en beeft
glimlach je terug en heft het glas

het nieuwe jaar strijkt zacht naar binnen

Henk Gilhuis

En dan ben je verlicht

Je leeft van lucht, licht en liefde alleen.

Alleen.

Er staan mannen in de gang.

Ze vragen niets.

Ze tillen je op en brengen je naar een kamer,

waar je de wereld in kijkt,

vanuit het vlies van ruimte en tijd.

Water drink je.

Water word je.

Het vlies deint en wijkt.

De wereld weet het.

Nu jij nog.

Christel van Vliet

Geen titel

Ik sta vol gaten geslagen
De wind waait door mijn hart
Doorlopende wonden schreeuwen
De rauwe lippen van mijn vlees
Warme regen doet mij beven
Een streling snerpt mijn huid
Een laatste stap voordat ik val
Leegvloei in ruimte en in tijd
Er blijft mij niets dan liggen
 Snikkend van verdriet
Ik vecht tegen de aarde
Verlang naar wie mij al verliet
Pas in verloren overgave
Vind ik mijzelf weer terug
 Ik bloed mijn tranen
Was mijn wonden schoon
 Heel mijzelf
Als was ik pas geboren
Herken mijzelf als klein
Oplichtend lerend zijn

ilev cipe ©

Klankduik

trilling
die golft
over de bergen
rimpelt in mijn binnenste

trilling
die voelt
compleet om ons
heen, die volledig is

trilling
die vredig
is en rond

Wim Vleeskens

Acceptatie

langzaam
klimt het
omhoog en daalt
verbreedt, wordt ruim en

vol.
ritseling, tikjes,
ruis, suis, pengekras,
wat, ademhaling wordt rustig,

compleet

Wim Vleeskens

Ontdekken

voorzichtig
eerste begin
terug opnieuw, wèl,

ik maak dit geluid
zelf?

Wim Vleeskens

Cirkelwezens

stromende waters
ogen kijken in de ziel
en zie mij in hen

Wim Vleeskens

Theo

stromende waters
je bent er altijd geweest
we zien je helemaal

Wim Vleeskens

Metamorfose

je was
wortels, takken, stam,
je werd
bruut ontworteld,
ontbladerd, geveld.

je was
bezaagd
je werd
belaagd
wriemels in de tuin

je ontpopte
twee gezichten
ogen, wilde haren

je bent

Wim Vleeskens

Rust

Rust
Rustig water
Een bootje vaart
Wordt groter en groter
Containerschip

Bruun van Asten

Acceptatie

Na irritatie,
de acceptatie,
dat het er mag zijn?
Toch doen mijn oren pijn.
Liever een andere klank.

Bruun van Asten

Onderzoek

Onderzoek,
naar klanken.
Trillingen rollen weg,
worden gedempt en versterkt.
Klank-emotie

Bruun van Asten

Bamboeblues (elfje)

Stevige,
staken wuiven,
in water naar,
de lucht en elkaar,
Bamboeblues!

Bruun van Asten

Bij kunstwerk van levensgroot gefotografeerde personen

Mensen cirkelen
Om mij heen, kijken gericht.
Zien ze mij hier staan?

Rondjes draaien zij,
Eindeloos bewegen zij.
Ik ga verder, dag.

Bruun van Asten

Museum

zie ze daar nu staan!
kijken allen mij nu aan?
het voelt wat vreemd, maar
door de cirkel om mij heen
voel ik mij toch niet alleen

Charlotte van Zwol

Trilling (elfje)

diep
van binnen
beroert de gong
met zijn warme klank
mij

Charlotte van Zwol

Gong (elfje)

gong
nooit gedaan
mijn hart bonkt
er is geen controle
warm

Charlotte van Zwol

Biddende monnik (elfje)

sereen
verlicht gelaat
monnik van Boeddha
handen gevouwen als groet
rust

Charlotte van Zwol

Totale acceptatie (tanka)

zal ik het ooit zijn?
door anderen of mijzelf?
gaat het dan weer weg?

rest mij slechts niets anders dan
totale acceptatie

Charlotte van Zwol

Nawoord

Wat een rijkdom, zoveel gedichten van Houtense dichters in één bundel. Poëzie leeft in Houten!

De dichter drukt zichzelf vanwege een innerlijke drang uit in gedicht. Speciale betekenis krijgt het gedicht als het wordt voorgedragen: het gedicht wordt deel van de toehoorders. Dit gebeurde 10 jaar lang veelvuldig tijdens het Open Podium voor poëzie in Houten.

In deze bundel zijn ook ontmoetingen zichtbaar tussen poëzie en beeldende kunst. Dichters verwoorden een beeld in een gedicht. Beeldend kunstenaars voegen een beeld toe aan een gedicht. En soms uiten beeldend kunstenaars zich in taal, zoals in de poëzieworkshop van Anja Tekelenburg bij het 30-jarig jubileum van Kunst om de Hoek. Aarzelend misschien, of onwennig, maar vooral inspirerend.

Vanuit Kunst om de Hoek wensen wij de Houtense dichters nog veel mooie poëzie in de toekomst en we hopen op nog vele uitwisselingen tussen de poëzie en de beeldende kunst.

*Wim Vleeskens
voorzitter Kunst om de Hoek*